

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE MURES

DECIZIA nr.17 / 2005

A) Fata de aspectele contestate se retine ca, la verificarea modului de calculare, evidentiere si virare a obligatiilor datorate bugetului general consolidat al statului, in urma careia au fost intocmite raportul de inspectie fiscala si decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala din 02.11.2004, au fost constatate urmatoarele:

Avand in vedere documentele existente la dosarul fiscal al societatii, datele inscrise in fisa analitica pe platitor si in baza actelor de control incheiate cu ocazia verificarilor anterioare s-a constatat faptul ca unitatea figureaza in evidenta organului fiscal teritorial cu obligatii restante constand in debite, accesorii si amenzi contraventionale in suma totala de X lei, obligatii care au fost comunicate unitatii de organul fiscal teritorial, accesoriile fiind calculate pana la data de 21.01.2002.

Intrucat obligatiile restante la plata, in suma de mai sus, nu au fost achitate pana la data prezentului control, organele de control au procedat la actualizarea dobanzilor si penalitatilor de intarziere aferente debitelor restante ale unitatii si neachitate la scadenta.

Totodata, la control s-a constatat faptul ca in lunile decembrie 2001, ianuarie 2002 si decembrie 2002 societatea a inregistrat in contabilitate venituri din vanzari de marfuri si mijloace fixe - in contul 758 "Alte venituri din exploatare" -, in suma totala de Y lei, fara a calcula si evidentia impozitul pe veniturile microintreprinderilor in cota de 1,5%.

In consecinta, organele de control au procedat la calculul impozitului pe veniturile microintreprinderilor suplimentar.

Pentru neplata la termen a impozitului pe veniturile microintreprinderilor stabilit suplimentar, in temeiul art.9 din Ordonanta Guvernului nr.24/2001 privind impunerea microintreprinderilor, coroborat cu art.13 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, aprobata si modificata prin Legea nr.108/1996, cu modificarile ulterioare, respectiv art.12 din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, in sarcina unitatii au fost stabilite majorari de intarziere/dobanzi, calculate in conformitate cu prevederile Hotarârii Guvernului nr.1043/2001 privind stabilirea cotei majorarilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligatiilor bugetare, Hotarârii Guvernului nr.874/2002 pentru stabilirea cotei majorarilor de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligatiilor bugetare si a cotei majorarilor datorate pe perioada amanarii sau esalonarii la plata a obligatiilor bugetare, Hotararii Guvernului nr.1513/2002 pentru stabilirea nivelului dobanzii datorate pentru neplata

la termen a obligatiilor bugetare si pe perioada amanarii sau esalonarii la plata a obligatiilor bugetare si Hotararii Guvernului nr.67/2004 privind stabilirea nivelului dobanzii datorate pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor de plata si pe perioada pentru care au fost acordate înlesniri la plata.

Totodata, in temeiul art.13¹ alin.3 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, aprobata si modificata prin Legea nr.108/1996, astfel cum a fost modificat prin art.1 pct.3 din Ordonanta Guvernului nr.26/2001, respectiv in temeiul art.14 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, si art.108 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, pentru impozitul pe veniturile microintreprinderilor stabilit suplimentar au fost calculate penalitati de intarziere.

Organele de control au mai constatat faptul ca unitatea nu a respectat prevederile referitoare la intocmirea si inregistrarea la organele fiscale a registrelor contabile obligatorii (registrul jurnal, registrul inventar), intocmirea si depunerea situatiilor financiare periodice stabilite de Ministerul Finantelor Publice, fapte ce constituie contraventii la prevederile Legii contabilitatii nr.82/1991, republicata, fiind incadrate la art.35 pct.2 lit.a) si e) din acelasi act normativ. In consecinta, în temeiul art.36 alin.(1) lit.a) si e) din Legea nr.82/1991, republicata, unitatea a fost sanctionata cu amenzi, stabilite prin procesul-verbal de constatare si sanctionare a contraveniilor din data de 06.10.2004.

Totodata, pentru nedepunerea la termen a declaratiilor de impozite si taxe in conditiile prevazute la art.73 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, unitatii i-a fost aplicata amenda contraventionala, in temeiul art.183 din acelasi act normativ, stabilita prin procesul-verbal de constatare si sanctionare a contraveniilor din data de 14.10.2004.

B) In sustinerea contestatiei petenta invoca urmatoarele:

- nu are nici o datorie fata de bugetul de stat intrucat toate datoriile au fost stinse la data de 21.01.2002, cand a fost incheiat procesul-verbal privind eliberarea sau distribuirea sumelor realizate prin executare silita;
- nu sunt datorate obligatiile fiscale suplimentare stabilite cu ocazia prezentului controlul fiscal, “deoarece suma de Z lei ce provine din vanzarea unei combine prin executare silita, conform facturii emise, nu a adus nici un venit societatii”;
- suma de X lei a fost incasata in totalitate de organul fiscal teritorial la data de 22.01.2002.

C) Din cele prezentate, precum si din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, in raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se retin urmatoarele:

1) Referitor la impozitul pe veniturile microintreprinderilor

In fapt, organele de control ale D.G.F.P. Mures – Activitatea de Inspectie Fiscala au constatat ca in lunile decembrie 2001, ianuarie 2002 si decembrie 2002 societatea a inregistrat in evidenta contabila venituri din vanzari de marfuri si mijloace fixe, in suma totala de Y lei, fara a calcula si evidentia impozitul pe venitul microintreprinderilor aferent.

În consecință, pentru veniturile în sumă de mai sus, s-a stabilit în sarcina societății un impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

În drept, la art.5 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor se precizează: “(1) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 1,5% asupra sumei totale a veniturilor trimestriale obținute din orice sursă, respectiv asupra veniturilor înscrise în contul de profit și pierderi pentru microîntreprinderi”, iar potrivit pct. 12 din Normele metodologice privind organizarea și conducerea contabilității la microîntreprinderi, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1880/2001, “Veniturile trimestriale asupra cărora se aplică cota de 1,5% conform art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001 sunt cele evidențiate în creditul conturilor din clasa a 7-a "Conturi de venituri", cu excepția celor înregistrate în conturile 711 "Venituri din producția stocată", 722 "Venituri din producția de imobilizări corporale" și 781 "Venituri din provizioane privind activitatea de exploatare", deoarece acestea nu reprezintă venituri efective, ci au rolul de echilibrare a unor cheltuieli efectuate.”

Având în vedere prevederile legale anterior citate se reține că, urmare a înregistrării în evidența contabilă a veniturilor din vânzarea de marfuri și de mijloace fixe, unitatea avea obligația să plătească impozit pe veniturile microîntreprinderilor aferent acestor venituri.

Intrucât contestația în mod eronat a considerat că suma obținută din vânzarea unei combine prin executare silită nu a adus venituri societății, în condițiile în care potrivit actelor normative sus menționate era obligată la plata unui impozit pe veniturile microîntreprinderilor, reiese că organele de control în mod legal au procedat la calcularea impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, drept pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

De asemenea, pentru neachitarea la termen a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor stabilit suplimentar, organele de control au calculat în sarcina unității majorări de întârziere/dobânzi.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 9 din Ordonanța Guvernului nr.24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, care precizează: “Pentru neplata la termen a impozitului stabilit conform dispozițiilor art. 5 se datorează majorări de întârziere stabilite potrivit Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare.”

Iar potrivit art.13 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, “Orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.”

Totodată, la art. 12 și art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare se precizează: “Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. Dobânzile și penalitățile de întârziere datorate sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil”, respectiv “(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

(2) Pentru diferentele de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, dobanzile se datoreaza începând cu ziua imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, pana la data stingerii acesteia inclusive.”

In acelasi sens, la art.108 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, se prevede ca, “(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de întarziere.”

In temeiul dispozitiilor legale anterior citate si avand in vedere faptul ca petenta datoreaza impozitul pe veniturile microintreprinderilor, pe care nu l-a achitat la termenul legal, aceasta datoreaza si sumele reprezentand masura accesorie in raport cu debitul, respectiv majorari de intarziere/dobanzi, conform principiului de drept “*accessorium sequitur principale*”, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Totodata, pentru neachitarea la termen a impozitului pe veniturile microintreprinderilor, organele de control au stabilit in sarcina unitatii penalitati de intarziere.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.13¹ din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, astfel cum a fost modificata prin Ordonanta Guvernului nr.26/2001, care precizeaza ca plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor venituri bugetare, cu exceptia majorarilor de intarziere, a penalitatilor si a amenzilor, se sanctioneaza cu o **penalitate de intarziere de 0,5%** pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care acestea aveau termene de plata, prevederi care se regasesc si la art. 14 alin. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, republicata, respectiv la art.114 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

In temeiul dispozitiilor legale anterior citate si avand in vedere faptul ca S.C. ROSI AGRO SRL datoreaza impozitul pe veniturile microintreprinderilor, pe care nu l-a achitat la termenul legal, aceasta datoreaza si sumele reprezentand masura accesorie in raport cu debitul, respectiv penalitatile de intarziere, conform principiului de drept “*accessorium sequitur principale*”, contestatia formulata urmand a se respinge ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

2) Referitor la accesoriile aferente taxei pe valoarea adaugata

In fapt, organele de control au constatat ca unitatea verificata nu a achitat la bugetul de stat taxa pe valoarea adaugata datorata, incalcand astfel prevederile art.25 lit.D a) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, respectiv art.29 lit.D a) din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, drept pentru care au stabilit in sarcina acesteia majorari de intarziere/dobanzi, respectiv penalitati de intarziere.

In drept, art. 31 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata precizeaza ca, “Pentru neplata integrala sau a unei diferente din taxa pe valoarea adaugata în termenul stabilit, contribuabilii datoreaza majorari de întarziere calculate conform legislatiei privind calculul si plata sumelor

datorate pentru neachitarea la termen a impozitelor si taxelor”, prevederi care se regasesc si la art. 33 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata.

In temeiul dispozitiilor legale citate anterior, coroborat cu prevederile art.13 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile ulterioare, art.12 si art.13 din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art.108 si art.109 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, sunt datorate de unitate majorarile de intarziere/dobanzile, contestatia formulata urmand a se respinge ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

In ceea ce priveste penalitatile de intarziere, calculate la control in temeiul dispozitiilor art.13¹ din Ordonanta Guvernului nr.11/1996, astfel cum a fost modificata prin Ordonanta Guvernului nr.26/2001, art.14 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art.108 si art.114 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, acestea sunt datorate de petenta, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

3) Referitor la accesoriile aferente impozitului pe veniturile din salarii

In fapt, organele de control au constatat ca in anul 2002 unitatea verificata nu a achitat la bugetul de stat impozitul pe veniturile din salarii datorat, drept pentru care au stabilit in sarcina acesteia majorari de intarziere/dobanzi, respectiv penalitati de intarziere.

Avand in vedere prevederile art.13 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile ulterioare, art.12 si art.13 din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art. 108 si art. 109 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, sunt datorate de petenta majorarile de intarziere/dobanzile, contestatia formulata urmand a se respinge ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

In ceea ce priveste penalitatile de intarziere, calculate la control in temeiul dispozitiilor art.13¹ din Ordonanta Guvernului nr.11/1996, astfel cum a fost modificata prin Ordonanta Guvernului nr.26/2001, art.14 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art.108 si art.114 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, acestea sunt datorate de petenta, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

4) Referitor la accesoriile aferente contributiei la Fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap

In fapt, organele de control au constatat ca unitatea verificata nu a achitat contributia la Fondul special de solidaritate sociala pentru persoanele cu handicap datorata, drept pentru care au stabilit in sarcina acesteia majorari de intarziere/dobanzi, respectiv penalitati de intarziere.

In drept, art. 53 alin.(3) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.102/1999 privind protectia speciala si încadrarea în munca a persoanelor cu handicap precizeaza ca, “Pentru nevarsarea la termen a sumelor prevazute la art. 43

si la art. 53 alin. (1) lit. a) si d) se percep penalitati si majorari de întârziere, prevazute de dispozitiile legale în vigoare pentru neplata impozitelor si a taxelor cuvenite bugetului de stat.”

În temeiul dispozitiilor legale citate anterior, coroborat cu prevederile art.13 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile ulterioare, art.12 si art.13 din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art. 108 si art.109 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, sunt datorate de petenta majorarile de intarziere/dobanzile, contestatia formulata urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

În ceea ce priveste penalitatile de intarziere, calculate la control în temeiul dispozitiilor art.13¹ din Ordonanta Guvernului nr.11/1996, astfel cum a fost modificata prin Ordonanta Guvernului nr.26/2001, art.14 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art.108 si art.114 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, acestea sunt datorate de petenta, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

5) Referitor la accesoriile aferente contributiei de asigurari sociale de stat datorata de angajator

Referitor la modul de virare a obligatiilor de plata constituite în contul contributiei de asigurari sociale de stat datorata de angajator pentru perioada 01.01.2001 – 31.08.2004, organele de control au constatat faptul ca unitatea verificata nu a achitat integral si la termenele legale de plata contributia datorata, la data controlului unitatea înregistrând o obligatie restanta cu acest titlu. În consecinta, s-au stabilit în sarcina societatii majorari de intarziere/dobanzi, respectiv penalitati de intarziere.

În drept, la art. 31 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii si alte drepturi de asigurari sociale se precizeaza: “(1) Neplata contributiei de asigurari sociale la termenele prevazute la art. 29 genereaza plata unor majorari calculate pentru fiecare zi de întârziere, pana la data achitarii sumei datorate inclusiv.

(2) Cota majorarilor de întârziere, prevazuta la alin. (1), se stabileste potrivit reglementarilor privind executarea creantelor bugetare.”

În temeiul actului normativ anterior citat, coroborat cu prevederile art.13 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile ulterioare, art.12 si art.13 din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art.108 art.109 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, sunt datorate de petenta majorarile de intarziere/dobanzile, contestatia formulata urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

În ceea ce priveste penalitatile de intarziere calculate la control în temeiul dispozitiilor art.13¹ din Ordonanta Guvernului nr.11/1996, astfel cum a fost modificata prin Ordonanta Guvernului nr.26/2001, art.14 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art.108 si art.114 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala,

acestea sunt datorate de petenta, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

6) Referitor la accesoriile aferente contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator

Referitor la modul de virare a obligatiilor de plata constituite in contul contributiei de asigurari pentru somaj datorata de angajator pentru perioada 01.01.2001 – 31.08.2004, organele de control au constatat faptul ca unitatea verificata nu a achitat integral si la termenele legale de plata contributia datorata. In consecinta, s-au stabilit in sarcina societatii majorari de intarziere/dobanzi, respectiv penalitati de intarziere.

In drept, art. 31 alin. 2 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurarilor pentru somaj si stimularea ocuparii fortei de munca precizeaza: “(2) Pentru neplata contributiilor datorate la termenele prevazute la alin. (1) se aplica majorari de intarziere potrivit reglementarilor legale privind executarea creantelor bugetare.”

In temeiul actului normativ anterior citat, coroborat cu prevederile art.13 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile ulterioare, art.12 si art.13 din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art.108 art.109 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, sunt datorate de petenta majorarile de intarziere/dobanzile, contestatia formulata urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

In ceea ce priveste penalitatile de intarziere calculate la control in temeiul dispozitiilor art.13¹ din Ordonanta Guvernului nr.11/1996, astfel cum a fost modificata prin Ordonanta Guvernului nr.26/2001, art.14 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art.108 si art.114 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, acestea sunt datorate de petenta, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

7) Referitor la accesoriile aferente contributiei pentru asigurari sociale de sanatate datorata de angajator

Referitor la modul de virare a obligatiilor de plata constituite in contul contributiei pentru asigurari sociale de sanatate datorata de angajator pentru perioada 01.01.2001 – 31.08.2004, organele de control au constatat faptul ca unitatea verificata nu a achitat integral si la termenele legale de plata contributia datorata. In consecinta, s-au stabilit in sarcina societatii majorari de intarziere/dobanzi, respectiv penalitati de intarziere.

In drept, art. 56 (1) din Legea asigurarilor sociale de sanatate nr. 145/1997 precizeaza: “Angajatorii si asiguratii care au obligatia platii contributiei pentru asigurarile sociale de sanatate, potrivit prevederilor prezentei legi, si care nu o respecta datoreaza majorari pentru perioada de intarziere, egale cu majorarile aferente pentru intarzierea achitarii impozitelor.”

In temeiul actului normativ anterior citat, coroborat cu prevederile art.13 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare,

cu modificarile ulterioare, art.12 si art.13 din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art.108 art.109 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, sunt datorate de petenta majorarile de intarziere/dobanzile, contestatia formulata urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

In ceea ce priveste penalitatile de intarziere, calculate la control in temeiul dispozitiilor art.13¹ din Ordonanta Guvernului nr.11/1996, astfel cum a fost modificata prin Ordonanta Guvernului nr.26/2001, art.14 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art.108 si art.114 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, acestea sunt datorate de petenta, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

8) Referitor la accesoriile aferente contributiei pentru pensia suplimentara

Referitor la modul de virare a obligatiilor de plata constituite in contul contributiei pentru pensia suplimentara pentru perioada 01.01.2001 – 31.08.2004, organele de control au constatat faptul ca unitatea verificata nu a achitat integral si la termenele legale de plata contributia datorata. In consecinta, s-au stabilit in sarcina societatii majorari de intarziere/dobanzi, respectiv penalitati de intarziere, modul de calcul fiind prezentat la pag.21-22 din raportul de inspectie fiscala.

Avand in vedere prevederile art.13 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile ulterioare, art.12 si art.13 din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art. 108 si art. 109 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, sunt datorate de petenta majorarile de intarziere/dobanzile, contestatia formulata urmand a se respinge ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

In ceea ce priveste penalitatile de intarziere, calculate la control in temeiul dispozitiilor art.13¹ din Ordonanta Guvernului nr.11/1996, astfel cum a fost modificata prin Ordonanta Guvernului nr.26/2001, art.14 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare respectiv art.108 si art.114 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, acestea sunt datorate de petenta, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

9) Referitor la accesoriile aferente contributiei la Fondul de pensii si asigurari sociale ale agricultorilor

Referitor la modul de virare a obligatiilor de plata constituite in contul contributiei la Fondul de pensii si asigurari sociale ale agricultorilor, organele de control au constatat faptul ca unitatea verificata nu a achitat integral si la termenele legale de plata contributia datorata. In consecinta, s-au stabilit in sarcina societatii majorari de intarziere/dobanzi, respectiv penalitati de intarziere, modul de calcul fiind prezentat la pag.23 din raportul de inspectie fiscala.

Avand in vedere prevederile art.13 din Ordonanta Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile ulterioare, art.12

si art.13 din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art.108 art.109 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, sunt datorate de petenta majorarile de intarziere/dobanzile, contestatia formulata urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

In ceea ce priveste penalitatile de intarziere, calculate la control in temeiul dispozitiilor art.13¹ din Ordonanta Guvernului nr.11/1996, astfel cum a fost modificata prin Ordonanta Guvernului nr.26/2001, art.14 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, respectiv art.108 si art.114 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, acestea sunt datorate de petenta, drept pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

10) *Referitor la suma totala de X lei* reprezentand debite si accesorii care nu au fost stabilite prin raportul de inspectie fiscala si decizia de impunere atacate prin contestatia a carei solutionare face obiectul prezentei decizii.

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala atacat, organele de control au constatat ca pana la data de 22.10.2004 societatea verificata nu a achitat obligatiile de plata stabilite prin acte de control anterioare si prin procesele verbale de calcul al accesoriilor, comunicate societatii de organul fiscal teritorial, in suma totala de **X lei**.

Prin contestatia formulata impotriva raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 22.10.2004, contestatoarea solicita anularea obligatiilor de plata mai sus mentionate invocand faptul ca acestea nu sunt datorate deoarece au fost incasate in totalitate (cu ocazia licitatiei) de organul fiscal teritorial la data de 22.01.2002.

In drept, art. 174 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala precizeaza: “Împotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. [...]”.

De asemenea, art. 175 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicata, stipuleaza: “**Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si masurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanta sau în actul administrativ fiscal atacat**, cu exceptia contestatiei împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Avand in vedere cele precizate mai sus, situatia de fapt si documentele anexate la dosarul cauzei, se retine ca prin raportul de inspectie fiscala atacat prin prezenta contestatie X lei, ci au constatat doar neachitarea obligatiilor fiscale stabilite prin procesele verbale anterioare si prin procesele verbale de calcul al accesoriilor, acestea nereprezentand deci debite suplimentare stabilite prin actul contestat.

In consecinta, pentru suma totala de X lei, contestatia se va respinge ca fiind fara obiect.

11) Referitor la amenzile contraventionale

Organele de control au constatat faptul ca unitatea nu a respectat prevederile referitoare la intocmirea si inregistrarea la organele fiscale a registrelor

contabile obligatorii (registrul jurnal, registrul inventar), întocmirea și depunerea situațiilor financiare periodice stabilite de Ministerul Finanțelor Publice, fapte ce constituie contravenții la prevederile Legii contabilității nr.82/1991, republicată, fiind încadrate la art.35 pct.2 lit.a) și e) din același act normativ. În consecință, în temeiul art.36 alin.(1) lit.a) și e) din Legea nr.82/1991, republicată, unitatea a fost sancționată cu amenzi, stabilite prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor din data de 06.10.2004.

Totodată, pentru nedepunerea la termen a declarațiilor de impozite și taxe în condițiile prevăzute la art.73 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unității i-a fost aplicată amenda contravențională, în temeiul art.183 din același act normativ, stabilită prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor din data de 14.10.2004.

Cu privire la amenzile contravenționale anterior menționate, se reține că acest capăt de cerere are caracter de plângere formulată în condițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș neavând competența materială de soluționare a acestui capăt de cerere.

În drept, art. 178 din Ordonanța Guvernului nr. 92/29.12.2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, reglementează competența soluționării contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale - categorie în care nu se încadrează procesele verbale de contravenție -, iar art.199 din același act normativ stipulează faptul că "Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor".

Fată de cele de mai sus se reține că D.G.F.P.Mureș nu se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației formulate împotriva amenzilor în cauză, competența materială de soluționare aparținând organelor judecătorești, așa cum prevede și art. 32 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, act normativ care reprezintă dreptul comun în materie.

În acest sens, contestația privind amenzile contravenționale menționate mai sus a fost remisă organelor de control cu adresa din data de 21.04.2005, în vederea înaintării acesteia instanței judecătorești competente, în conformitate cu art.32 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001.

DIRECTOR EXECUTIV